

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 242/2026-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Michalom Kizákom, Masarykova 2, Prešov, proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 5T/11/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 27. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5T/11/2022 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov a priznať mu finančné zadost'učinenie 4 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že predmetom napadnutého konania je rozhodovanie o obžalobe podanej na sťažovateľa pre ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a pre výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Obžaloba bola na okresnom súde podaná 14. februára 2022.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že od podania obžaloby uplynuli už 4 roky a že okresný súd v napadnutom konaní spôsobuje zbytočné prietahy. V súčasnosti je hlavné

pojednávane odročené na neurčito. Obrátil sa aj na predsedu okresného súdu sťažnosťou na priet'ahy z 20. októbra 2025, na túto svoju sťažnosť však pred podaním ústavnej sťažnosti nedostal žiadnu odpoveď.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Predmetom ústavnej sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie jeho práv podľa ústavy a dohovoru v súvislosti s tvrdenými zbytočnými priet'ahmi v napadnutom konaní, ktorého predmetom je rozhodovanie o obžalobe podanej na sťažovateľa.

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Ústavný súd vo vzťahu k námietke sťažovateľa o existencii zbytočných priet'ahov poukazuje na § 55 ods. 3 Trestného poriadku, v zmysle ktorého ak je dôvodný predpoklad, že došlo k priet'ahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k priet'ahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákolvek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu; ak sa nepostupuje podľa odseku 4, súd musí bez meškania túto sťažnosť pre nečinnosť zaslať spolu so spisom a svojím stanoviskom a so stanoviskom predsedu súdu nadriadenému súdu.

7. Ústavný súd už opakovane judikoval, že sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku možno považovať v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie sú sťažovatelia oprávnení podľa osobitného predpisu – Trestného poriadku (II. ÚS 31/09, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021). Obdobný názor vo vzťahu k porovnateľnej právnej úprave § 91 rakúskeho Gerichtsorganisationsgesetz (zákon o organizácii súdov) zaujal aj Európsky súd pre ľudské práva (pozri rozsudok vo veci Holzinger proti Rakúsku z 30. 1. 2001, sťažnosť č. 23459/94, bod 16 a nasl.).

8. Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde je ústavná sťažnosť neprípustná, ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd alebo ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv.

9. Z ústavnej sťažnosti ani jej príloh nevyplýva, že by sťažovateľ využil možnosť podať sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, a teda využiť jemu dostupný účinný prostriedok na ochranu práv.

10. Ústavná sťažnosť bola vzhľadom na uvedené podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietnutá z dôvodu neprípustnosti.

11. Ústavný súd zároveň pripomína, že odmietnutie ústavnej sťažnosti z dôvodu neprípustnosti nevyklučuje podanie novej ústavnej sťažnosti zo strany sťažovateľa v prípade, že vyčerpá označený opravný prostriedok podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku a napriek jeho vyčerpaniu sa bude domnievať, že k ním požadovanej náprave nedošlo.

12. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2026

Libor Duľa
predseda senátu